

Fitne / Efendi Hazretleri'nin Rabıta-ı Şerife Kitabından

FİTNE

Fitnenin şeriat lüğatinde, mânası, günahların neticesi olarak gelen musibetlerdir. Bunlar da iki kısımdır: Birisi, zalimin nefesine mahsus olanlar... Öldürme, zina, şarap içme vesaire gibi... Yani İlâhî yasaklardan birinin korunmaması yüzünden şahsa gelen belâ... Musibetlerin en hafifi budur.

Öbürü de bütün topluluğu kuşatan ve cemiyet plânına inen musibetler... Bu gibi, fitnesi çok ve sahası geniş musibetlerin zuhuruna meydan verilmemesi için bir âyet nazil olmuştur ki, meali şöyledir:

«? Kaçınız şu fitnelerden ki, musibeti yalnız kendinize hâs değildir ve kıyamete kadar devamdadır!»

Bu türlü fitnelerden başlıcası, topluluk halinde ilâhî yasaklardan biri çiğnenirken buna şahit olanların engel olmaya iktidarlardı varken ses çıkarmamaları, iktidarlardı yokken de kalbten olsun bir nefret ve mukavemet hissi duymamalarından doğar.

Bir başka saiki de, «emr-i bil maruf» denilen yapılması gerekli işleri hafife almak ve dinde caiz olmayan bir şeyi nefse uyararak ve nefsin istediği şekle dökerek caiz göstermeye yeltenmek ve bunu topluma sirayet ettirmektir.

İtikadı bozuk olanlara dalkavukluk etmekle bazen tepkisiz görünmek arasında şu fark vardır ki, dalkavukluk asla caiz değilken tepkisiz görünmek, yerine ve şekline göre haram, mekruh, icabında da farz, vacip ve sünnet olabilir.

Sadeleştiren: Üstad